

PEAPIISKOPI LÄKITUS

JÕULUPÜHADEKS JA ALGAVAKS ISSANDA AASTAKS 2017

Prohvet Jesaja kirjutas enam kui 700 aastat enne Kristuse sünni võrsest, mis sirgub Iisai kannust: „Aga Iisai kannust tõuseb võrse ja võsu tema juurtest kannab vilja.“ (Js 11:1) Iisai oli kuningas Taaveti isa nimi. Sellest kuulutusest möödus ligi kaheksa sajandit ja Jumal täitis oma lubaduse, saates oma Poja jõululapsena inimeste keskele. Kristus pidi prohveti ennustuse kohaselt taastama kuningriigi, mille rajas Iisai noorim poeg Taavet ja mis Jesaja ajal oli juba kaotatud. Jeesusest sai uus võrse, sirgudes vana kannu sügavatest juurtest.

Ka kahekümne viie aasta eest iseseisvuse taastanud Eesti iseseisvuse võrse sirgub sügavate juurtega kannust, mida peeti aastakümneid surnud puuks. Meie maa ja rahva kaheksa sajandi pikkused kristlikud juured on tugevad. Ennast kristlike juurte küljest lahti käristamisega kaasneb närbumise ja hääbumise oht, nagu juhtub iga juured kaotanud võrsega.

Evangeeliumis, mida jõuluõhtul kõikides kirikutes loetakse, räägitakse karjastest, kes rutatasid inglitelt saadud sõnumiga Petlemma sõime juurde, kus ootas püha perekond: Jeesus, Maarja ja Joosep. Evangelist Luukas kirjutab: „Maarja jättis kõik need lood meelde, mõtiskledes nende üle oma südames.“ (Lk 2:19) Ka meie ei saa unustada seda, kes me oleme ja kust tuleme. Asjakohaselt kõlavad Hendrik Visnapuu luulesõnad: „Me oleme Maarjamaa oksad.“ Arvates, et me pole jõule tähistades ristirahvas, raiume end lahti juurtest ja esivanemate kristlikust pärandist – oma väärtusvundamendist.

Õnneks võib Jõululaps teha imet igaihe juures. Selleks tuleb sirutada tõelise valguse poole just nõnda, nagu üks noor puu sirutab oma oksad ikka kõrgemale ja kõrgemale sinna, kus on päike. Jõuluvalgus pole aga nähtav palja silmaga, vaid seda tuleb otsida usu- ja südame-silmadega. Jeesus on enese kohta ütelnud: „Mina olen maailma valgus. Kes järgneb mulle, ei käi pimeduses, vaid tal on elu valgus.“ (Jh 8:12) Sirutugem Maarjamaa okstena ikka Kristuse valguse poole!

Jõulurahu algab hetkest, kui pöörame pilgu endalt ligimesele ja ligimeselt Jumalale. Jõululapse sõim on seal, kus on armastus. Jõuluõises Petlemmas oli selleks paigaks loomalaut. Olgu seekordsete jõulude ajal Jõululapse sõime asukohaks iga armastusega täidetud koda nii linnas kui maal!

Soovin õnnist jõulupüha ning kirkostatud elu Kristuses uuel Issanda aastal 2017!

+ Urmas Viilma